

РЕШЕНИЕ

№ 21478

гр. София, 23.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав, в
публично заседание на 23.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

като разгледа дело номер **5142** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 294 и сл. вр. чл. 287, ал. 4 от
Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от Л. Д. В., подадена чрез адв. П. – М. Б., срещу Наказателно
постановление № 25-4332-(АПК)-000001/14.03.2025 г., издадено от началник отдел „Пътна
полиция“ при СДВР, с което на основание чл. 287, ал. 1 АПК му е наложена „глоба“ в размер на
50 лв., поради липса на доброволно изпълнение за периода 06.01.2025 г. до 12.01.2025 г.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на наказателното постановление
поради нарушение на материалния закон. Неправилно била ангажирана отговорността на лицето,
тъй като липсвал годин за изпълнение административен акт, а поканата за доброволно изпълнение
била неясна. Твърди се, че жалбоподателят е следвало да бъде еднократно наказан за
неизпълнението и при последващо неизпълнение да бъде налагана нова санкция. Сочи се, че към
датата на връчване на НП жалбоподателят не е бил собственик на процесното МПС. Претендира
се отмяна на наказателното постановление и присъждане на разноски.

Ответникът – началник отдел „Пътна полиция“ при СДВР излага подробни съображения за
неоснователност на жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото писмени
доказателства, установи от фактическа страна следното:

Със Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-4332-006146/06.11.2024
г. по отношение на Л. В. е наложена ПАМ по чл. 171, т. 2, б. „а“ ЗДвП - „временно спиране от
движение на моторно превозно средство“ – лек автомобил „А. А7“ с рег. [рег.номер на МПС] ,
собственост на жалбоподателя, до отстраняване на неизправността.

На 08.12.2024 г. до Л. В. е изпратена Покана за доброволно изпълнение, в която е посочено, че на

основание чл. 277, ал. 1 АПК следва да предаде в 14 дневен срок в отдел „Пътна полиция“ при СДВР свидетелство за регистрация на МПС част II №[ЕИК]. Поканата е връчена лично на 13.12.2024 г.

На 14.03.2025 г. е издадено Наказателно постановление № 25-4332-(АПК)-000001 от началник отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на Л. В. е наложено наказание 50 лв. на основание чл. 287, ал. 1 АПК поради липса на доброволно изпълнение за периода от 06.01.2025 г. до 12.01.2025 г.

На съдът е служебно известно, че с Решение № 14129/24.04.2025 г., постановено по адм. д. № 12735/2024 г., по описа на АССГ, 13 състав, е отхвърлена жалбата на Л. В. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-4332-006146/06.11.2024 г., издадена от полицейски инспектор към СДВР, отдел Пътна полиция, с която е наложена ПАМ по чл. 171, т. 2, б. „а“ ЗДвП - временно спиране от движение на моторно превозно средство до отстраняване на неизправността.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна, в срока по чл. 296, ал. 1 АПК и срещу подлежащ на оспорване акт.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 287, ал. 1 АПК, когато действието не може да се извърши от друго лице, а зависи изключително от волята на длъжника, органът по изпълнението налага при виновно неизпълнение глоба на задължения гражданин от 50 до 1000 лв. седмично, а на задължената организация - имуществена санкция от 500 до 10 000 лв. седмично, едновременно с глоба от 50 до 1000 лв. седмично на представляващите организацията, с изключение на упълномощените от нея лица. Глобите и имуществените санкции се налагат до изпълнение на задължението за определено действие.

Предмет на изпълнение в случая е Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-4332-006146/06.11.2024 г., издадена от полицейски инспектор към СДВР, отдел Пътна полиция. Орган по изпълнението по смисъла на чл. 271, ал. 1, т. 1 АПК е началникът на отдел „Пътна полиция“, поради което и с оглед представената по делото Заповед № 8121К-12431/09.09.2024 г. на министъра на вътрешните работи, с която комисар Н. К. е преназначен на длъжността началник отдел „Пътна полиция“ при СДВР НП се явява издадено от компетентен орган.

Не е спорно, че на жалбоподателя е била връчена покана за доброволно изпълнение, в която е указано естеството на задължението и правните последици от липсата на доброволно изпълнение. Не е спорно, че СРМПС част II не е предадено в отдел „Пътна полиция“. От това следва, че са налице материалноправните предпоставки за налагане на глобата. В производството по оспорване на действия на орган по изпълнение съдът проверява единствено има ли валидно изпълнително основание от външна страна, насочено ли е изпълнението срещу длъжника по акта от органа по изпълнение, предприел ли е органа по изпълнението законосъобразни и съразмерни действия по изпълнение на акта. В случая е налице годно изпълнително основание, а изпълнението е насочено срещу задълженото лице.

Неоснователно в жалбата се поддържа, че поканата за доброволно изпълнение е неясна. Напротив, посочено е изпълнителното основание – заповед за прилагане на принудителна административна мярка, както и автомобила, индивидуализиран чрез посочване на марка, модел и регистрационен номер, чието СРМПС е следвало да бъде предадено на административния орган. За жалбоподателя е било ясно какво изпълнение се очаква от него, като е индивидуализирано и СРМПС, което жалбоподателят следва да предаде и къде да бъде изпълнено задължението.

Твърдението, че в поканата е посочен друг автомобил е голословно и не отговаря на обективната действителност. В поканата коректно са посочени и правните последици от неизпълнението.

Не се споделят възраженията, че липсва годин за изпълнение административен акт. Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 6 ЗДвП подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка. От това следва, че независимо дали заповедта е обжалвана, налице е годин изпълнително основание по смисъла на чл. 268, т. 1 АПК, задължението по което е станало изискуемо. Нещо повече, с Определение №27979/20.12.2024 г., постановено по адм. д. № 12735/2024 г., по описа на АССГ, 13 състав, е отхвърлено искане с правно основание чл. 166, ал. 2 АПК, подадено от жалбоподателя, за спиране на предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 24-4332-006146/06.11.2024 г., издадена от полицейски инспектор в СДВР. Следователно, налице е годин за изпълнение административен акт, противно на твърденията в жалбата.

Неоснователно се твърди, че е следвало органът да изчака след налагане на първата глоба и да прецени дали е налице неизпълнение и чак тогава да издава последващо НП. Нормата на чл. 287, ал. 1 АПК предвижда налагането на глоби за всяка отделна седмица, в която липсва доброволно изпълнение, поради което не е налице основание за подобно изчакване.

Неоснователно е и възражението, че автомобилът е продаден и вече не е собственост на жалбоподателя. Видно от приложените по делото доказателства, налице е промяна в регистрацията на МПС въз основа на регистриран договор за продажба, считано от 21.03.2025 г. Промяната на собствеността е отразена на 27.03.2025 г. Това не касае периода, за който се налага глобата - 06.01.2025 г. до 12.01.2025 г., тъй като същият предхожда извършената продажба и задължението е било обективно изпълняемо. Неизпълнението е резултат единствено от субективната воля на жалбоподателя, а не се дължи на обективни пречки, които да изключват вината при неизпълнение. Датата на връчване на НП и обстоятелството дали това е станало след промяна на собствеността на МПС е ирелевантна, тъй като неизпълнението касае период, предхождащ прехвърлянето на автомобила. Поканата за доброволно изпълнение е връчена на 13.12.2024 г. и за жалбоподателя е било ясно какво изпълнение се очаква от него. Продажбата на автомобила на един по – късен етап не може да осуети дължимото изпълнение със задна дата, нито води до отпадане на задължението, което е било изискуемо към периода, за който се отнася глобата.

Глобата е наложена в минимален размер, който е съразмерен и законосъобразен и е безпредметно обсъждането му.

Горните съображения мотивират краен извод за законосъобразност на процесното наказателно постановление. Не са налице основания за отмяната му, поради което е дължимо отхвърляне на жалбата.

Така мотивиран и на основание чл. 298 АПК, Административен съд София – град, Трето отделение, 51 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. Д. В. срещу Наказателно постановление № 25-4332-(АПК)-000001/14.03.2025 г., издадено от началник отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на основание чл. 287, ал. 1 АПК му е наложена „глоба“ в размер на 50 лв., поради липса на доброволно изпълнение за периода 06.01.2025 г. до 12.01.2025 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: